Region Stockholm

Centrala samverkansgruppen

UTDRAG FRÅN
MÖTESANTECKNINGAR
2019-09-11

RS 2019-0318

Utdrag ur mötesanteckningarna förda vid möte med centrala samverkansgruppen den 11 september 2019

Punkt 5

Slutbehandling av Strategi för it och digitalisering - Vägen mot ett digitalt Region Stockholm, RS 2019-0669

Emma Wahlin, tf IT-direktör och Andreas Hölne, chef SLL Strategisk IT föredrar ärendet som ska till regionstyrelsen 22 oktober.

Vision och Vårdförbundet är eniga med arbetsgivaren. Saco är oenig med arbetsgivaren i ärendet, orsaken därtill framgår av bifogad anteckning. Representant från Kommunal var ej närvarande under mötet.

Arbetsgivaren konstaterar att ärendet härmed är slutbehandlat.

Vid protokollet
Eva Nagy

Exp.
Akten
Regionstyrelsen

Protokollsanteckning CSG 190911,

Angående föreslagen Strategi för IT och digitalisering

Centrala Sacorådet i Region Stockholm

Det är utmärkt att Region Stockholm ser behovet av en plan för vidareutveckling av IT stöd och digitalisering av verksamheten. Det är centralt i framtida arbete.

Vi anser dock att digitalisering är ett medel för att förbättra en verksamhet – inte ett mål i sig. Det är då olyckligt att man avser att utvärdera resultatet genom mått på graden av digitalisering i sig och inte nyttan av den.

Om man använder digitalisering som ett medel att förbättra sin verksamhet bör den utgå från verksamhetens behov av att förbättra den grundservice som förvaltningarna ska erbjuda. Det går inte alls att se i denna strategi. Varken medarbetares behov eller möjligheter till förbättrad arbetsmiljö beaktas.

Mycket som strategin tar upp förutsätter att det redan finns något att samordna och ta ägarskap för. Vi ser att strategin bygger på en grund av robust IT och infrastruktur som faktiskt inte finns idag.

Det är mycket motsägelser i vem som har ansvar.

Det skrivs om lokalt ägarskap och ansvar för utveckling, samtidigt som syfte är att utöka central styrning. Det är inte förenligt.

Om man motiverar en central styrning genom samutnyttjande av kompetens och resurser, för att få ett enhetligt system som kan användas tvärs förvaltningsgränser kan man inte kräva att alla enheter ska ta ”sitt ägarskap” och att ”alla” ska ha digital kompetens att utveckla sina egna system.

Stycket 3:4 beskriver en process som låter bra, men om det är vad verksamheter lokalt får ytterligare en uppgift som tar mycket tid utan att det säkert innebär en vinst för den egna verksamheten. Av de ”vinster” som beskrivs i strategin under punkt två ser vi ingen vinst alls för kärnverksamheten som ska utföra arbetet. Tvärtom, så länge detta inte utgår från det som faktiskt utförs blir det en ökad belastning. Det är oklart på vilken nivå beslut kring arbetet ska fattas.

Det står att beslutet om strategi inte innebär någon kostnad. Det är helt fel. I strategin framgår tydligt att kostnader för att äga, utveckla såväl system som egen digital kompetens ska ingå i varje förvaltnings budget. Det står inget om kostnaden i sig, men detta kostar stora pengar som idag inte finns i dessa budgetar. Om inte medel tillförs från Regionen för, så innebär det undanträngning för de kärnverksamheter som borde värnas och vidareutvecklas.

Det innebär i praktiken kraftiga besparingar inom varje förvaltning för att kunna genomföra denna strategi.

Vi ser det som provocerande med en strategi som kräver att digital kompetens utvecklas, samtidigt som resurserna för kompetensutveckling i kärnverksamheter nu prioriteras bort av besparingsskäl.

Väl fungerande digitala hjälpmedel ska vara självinstruerande och inte kräva särskilda utbildningsinsatser till samtliga medarbetare.

AI är idag ett avancerat beslutsstöd, men kan inte ta över de kärnverksamheter som invånarna har behov av. Digitala processer för till exempel sjukvården kräver digitala patienter. Alla patienter och invånare är inte så lika att de kan pressas in i förbestämda flöden eller digitala algoritmer. Det krävs alltid en mänsklig kontakt och kompetent bedömning för att varje invånare skall få det bemötande/sjukvård den har behov av. Inom sjukvården är behovet av klinisk kompetens tydligt. Beslutsstöd är just stöd och inte en ersättning för kompetens.

Den föreliggande strategin innebär en vision om nytta för central styrning, men den underskattar de stora svårigheterna att få in rätt data vid en okritisk digitaliseringsprocess. De svårigheterna ökar när det finns ett glapp mellan lokal verksamhet och de tjänstemän som ska tolka data.

Det är av vital betydelse för hela regionen att de digitala system som realiseras har en nära kontakt med de professioner som förser systemet med data. Det är bara då vi får data av en sådan kvalitet att de går att använda, vare sig det handlar om styrning eller forskning. Den kopplingen saknas nu helt.

Med anledning av ovanstående kan vi inte se de vinster med digitalisering som krävs för att bära kostnaden för verksamheterna.

Regionen bör ha en vision av vad digitalisering skall leda till som innefattar den nytta för verksamheten som behövs för att man skall motivera kostnaden.

Digitalisering behövs, men det ska vara ett realistiskt och konkret medel för att förbättra verksamheten. Inte ett mål i sig.